

20 Σεπτεμβρίου 2014

Z. Καρούνης: "Είναι θετικό να παίρνεις έμπνευση από την παράδοση"

/ [Πεμπτούσια](#)

Image not found or type unknown

Νέος, φιλόδοξος, με υπομονή, επιμονή αλλά και αυτοπεποίθηση είναι τα πρώτα χαρακτηριστικά που διακρίνει κανείς στον Ζαχαρία Καρούνη. Ένας τραγουδιστής που από νωρίς απέδειξε ότι η μουσική είναι αυτό που αγαπά πηγαίνοντας σε ακροάσεις του Εθνικού Θεάτρου και στεκόμενος στη σκηνή δίπλα σε μεγάλους καλλιτέχνες. Για αυτά αλλά και για τον καινούριο του δίσκο «Τα υλικά των μυστικών» μιλά στην Πεμπτούσια.

«Στο χώρο μπήκα πολύ φυσικά. Από μικρός είχα μια έφεση στη μουσική. Γεννήθηκα σε ένα μικρό χωριό της Λακωνίας, στα Πάκια και η μόνη μου καλλιτεχνική διέξοδος ήταν το ψαλτήρι της εκκλησίας γιατί δεν είχαμε άλλες δυνατότητες να καλλιεργήσουμε όσοι θέλαμε κάποιο μουσικό μας ταλέντο. Ξεκίνησα λοιπόν με την βυζαντινή μουσική και όταν ήρθα στην Αθήνα πέρασα στη θεολογία και παράλληλα με τις σπουδές ξεκίνησα στο Ωδείο Αθηνών βυζαντινή και ευρωπαϊκή μουσική. Από εκεί πήρα υποτροφία στο Ωδείο Αθηνών και πήγα και σε κάποιες ακροάσεις στο Εθνικό Θέατρο και με πήραν ως κορυφαίο του χορού στο έργο των Βατράχων του Αριστοφάνη αρχικά και μετά στο «Βίρα τις Άγκυρες» με το Σταμάτη Φασουλή.»

Πόσο βοήθησε η φωνητική στην απόδοση και την ερμηνεία του; Έχω ασχοληθεί με τη φωνητική στο Ωδείο Αθηνών όπου έκανα μαθήματα με την Μάρω Νικάκη. Επειδή έχω κληθεί να τραγουδήσω πολύ διαφορετικά πράγματα η φωνητική με έχει βοηθήσει πολύ. Είναι μια δύσκολη σπουδή που ακόμα μαθαίνω. Πώς δηλαδή μπορεί να ξεχωρίζει κανείς το ένα είδος από το άλλο και πώς να το προσεγγίζει με τη φωνή του. Υπάρχουν δύο απόψεις γενικά. Η μία είναι ότι ο τραγουδιστής πρέπει να καταπιάνεται με ένα είδος τραγουδιού και να υπηρετεί αυτό μέχρι το τέλος της ζωής του. Υπάρχει όμως και μια άλλη την οποία και ενστερνίζομαι. Η φωνή είναι ένα μουσικό όργανο και αν έχεις την αισθητική και τις δυνατότητες να ξεχωρίζεις το καθένα είδος μπορείς να την πας όπου θες.

Οι συνεργασίες που τον στιγμάτισαν; Όλες τις θεωρεί σημαντικές για διαφορετικό λόγο την καθεμία. » Άλλο έπαιρνα από το θέατρο και τη θεατρική

σκηνή και άλλο από τις προσωπικότητες που συνεργάστηκα. Μεταξύ αυτών ήταν η Μαρία Φαραντούρη, η Δόμνα Σαμίου, ο Σταύρος Ξαρχάκος, ο Γιώργος Νταλάρας, καλλιτέχνες που θεωρώ ότι είναι πνευματικοί άνθρωποι. Διδασκόμεουν και από το παράδειγμά τους αλλά και από τον τρόπο που δούλευαν πάνω στη μουσική. Πιο πολύ θα έλεγα ότι με έχει στιγματίσει η Δόμνα Σαμίου με την οποία συνεργάστηκα δέκα χρόνια. Ήταν μια γυναίκα που είχε τάξει τη ζωή της στο παραδοσιακό τραγούδι και την πρόλαβα σε μια περίοδο της ζωής της που τύγχανε του σεβασμού όλων. Έχω να θυμάμαι πολύ όμορφες στιγμές μαζί της από συναυλίες, ηχογραφήσεις...»

«Μια άλλη συνεργασία που ξεχωρίζω είναι αυτή με το Σταύρο Ξαρχάκο, ο οποίος μετά από ακρόαση με πήρε στο Αμάν Αμήν και μετά μου έκανε την τιμή να μου δώσει τον πολύ σημαντικό ρόλο του τραγουδιστή στο Μεγάλο μας Τσίρκο, ένα ρόλο που είχε ενσαρκώσει πρώτος ο Νίκος Ξυλούρης. Θα του είμαι αιώνια ευγνώμων.»

Το θέατρο διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο στην καριέρα του Ζαχαρία Καρούνη. «Η θεατρική σκηνή και η υποκριτική είναι ένα μεγάλο σχολείο και το σέβομαι απεριόριστα. Εγώ ξεκίνησα με το θέατρο και έπαιξα σε σημαντικές παραστάσεις στο Ηρώδειο, την Ολυμπία, το αρχαίο θέατρο της Δωδώνης. Το θέατρο ήταν αυτό που μου έμαθε πώς να στέκομαι στη σκηνή, πώς να συνδιαλέγομαι με τον κόσμο που παρακολουθεί και να κατανοώ αυτά που λέω.»

Τελευταία, όμως μπήκε και στο χώρο της διδασκαλίας του παραδοσιακού τραγουδιού και της βυζαντινής μουσικής, ενώ φέτος θα διδάσκει στο Zp87 και στο ωδείο της Παναγίας στο Νέο Ηράκλειο. «Η διδασκαλία είναι κάτι πολύ διαφορετικό. Τώρα ξεκινάω να μπαίνω σε αυτό το κομμάτι με την διδασκαλία παραδοσιακού τραγουδιού. Δεν ξέρω ακόμα αν είμαι καλός δάσκαλος. Είναι άλλο να είσαι δάσκαλος και άλλο να είσαι σολίστας, τραγουδιστής. Οι περισσότεροι σολίστες δεν είναι καλοί δάσκαλοι.»

Τι συμβουλεύει τους νέους μουσικούς; «Πρέπει να είναι θωρακισμένοι με γνώση, να μιλούν λιγότερο και να ακούν περισσότερο, να έχουν στόχους, να πηγαίνουν σε ακροάσεις και να έχουν σεβασμό σε όλους αυτούς που έχουν δώσει κάτι στη μουσική.»

Την παραδοσιακή μουσική που σέβεται πολύ θέλει να την βλέπει να εξελίσσεται και να μην μένει «στο ράφι». «Το παραδοσιακό τραγούδι εγώ το αντιμετωπίζω ως ένα ζωντανό οργανισμό και όχι ως ένα μουσειακό είδος. Άρα εξελίσσεται ίσως όχι όπως παλιότερα όπου ο κόσμος ήταν πιο κοντά και υπήρχε το αίσθημα της κοινωνίας των ανθρώπων αλλά για παράδειγμα με τη δημιουργία νέων συνθέσεων βασισμένων και σε παραδοσιακά μοτίβα. Είναι πολύ θετικό να παίρνει κανείς έμπνευση από την παράδοση και να γράφει κάτι καινούριο. Δεν ξέρω τι θα ονομάζουμε όμως παραδοσιακό τραγούδι μετά από 100 εκατό χρόνια.»

«Αλήθειες είναι τα μυστικά και αυτά τα υλικά τους: Δώδεκα τραγούδια με την αλήθεια τη δική μου και των υπόλοιπων δημιουργών τους» γράφει στο προσωπικό του σημείωμα για το νέο του δίσκο «Τα υλικά των μυστικών». «Αυτό το δίσκο τον δούλενα τρία χρόνια και έχουν γράψει στίχους ο Μάνος Ελευθερίου, η Λίνα Νικολακοπούλου, ο Μιχάλης Γκανάς και ο Χρήστος Γ. Παπαδόπουλος και μουσική εγώ ο Δημήτρης Μαραμπής, ο Απόλλων ο Ρέτσος, η Δάφνη Αλεξανδρή και ο Νεοκλής Νεοφυτίδης και βγήκε από την Μικρή Άρκτο. Είμαι πολύ ευχαριστημένος από αυτή τη δουλειά αλλά θεωρώ ότι έτσι κλείνει και ένας κύκλος δικός μου εργασιών με μεγάλες προσωπικότητες και ονόματα στο χώρο και θα ήθελα η επόμενη μου δουλειά που ήδη την ετοιμάζω να είναι με νέους ανθρώπους.»

%karounis%